

- 2) w § 9 w ust. 1 wyrazy: „w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej” zastępuje się wyrazami: „w porozumieniu z Ministrami Handlu Zagranicznego oraz Finansów”,
- 3) w § 13 w ust. 1 wyrazy: „Zezwolenie może być cofnięte przez Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych” zastępuje się wyrazami: „Zezwolenie może być cofnięte przez Ministra Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych oraz Finansów”,
- 4) w § 13 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Zezwolenie może być zawieszono przez organ, który je wydał, jeżeli przedstawicielstwo lub reprezentowane przez niego przedsiębiorstwo zagraniczne naruszając prawo naraża na szkodę bezpieczeństwa lub inny ważny interes Państwa. Zawieszenie zezwolenia powoduje — do czasu pod-

jęcia, w trybie określonym w ust. 1, decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia — bezzwłoczne zaprzestanie działalności objętej zezwoleniem, bez odszkodowania z tego tytułu.”

§ 2. Zezwolenia na spedycję i dystrybucję paczek zagranicznych, wydane na podstawie i w trybie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1976 r. w sprawie warunków, trybu i organów właściwych do wydawania zagranicznym osobom prawnym i fizycznym uprawnień do tworzenia przedstawicielstw na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dla wykonywania działalności gospodarczej, tracą ważność z upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner.

134

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 kwietnia 1984 r.

w sprawie zasad odpłatności za nabycie własności użytkowanych przez spółdzielnie produkcji rolnej nieruchomości rolnych stanowiących własność Państwa.

Na podstawie art. 274 § 3 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 1982 r. Nr 30, poz. 210 i z 1983 r. Nr 39, poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nieruchomości rolne stanowiące własność Państwa, użytkowane w dniu 1 stycznia 1983 r. przez rolnicze spółdzielnie produkcyjne, rolnicze spółdzielnie specjalistyczne oraz spółdzielnie osób fizycznych prowadzące gospodarstwa rolne zrzeszone w Krajowym Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, zwane dalej „spółdzielniami”, przechodzą odpłatnie na wniosek tych spółdzielni na ich własność, na podstawie umowy zawartej w formie aktu notarialnego w oparciu o decyzję terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 2. 1. Odpłatność za nieruchomości rolne przejęte przez spółdzielnię w użytkowanie przed dniem 14 kwietnia 1958 r. ustala się na podstawie cen obowiązujących przy sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych w dniu 14 kwietnia 1958 r.

2. Odpłatność za nieruchomości rolne przejęte przez spółdzielnię w użytkowanie po dniu 14 kwietnia 1958 r. ustala się na podstawie cen obowiązujących przy sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych w dniu ich przejęcia.

3. Odpłatność za nieruchomości rolne położone na terenie miast ustala się na podstawie cen obowiązujących przy sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych, ustalonych dla strefy obowiązującej dane miasto, z tym że przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. Przepisy ust. 1—3 dotyczą również składników nieruchomości rolnych, a w szczególności drzewostanów, kultur specjalnych i budynków

§ 3. 1. Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego:

- 1) obniży o 50% cenę nieruchomości rolnych, jeżeli nabywająca je spółdzielnia w okresie ostatnich trzech lat osiągała co najmniej średnie plony zbóż w danej miejscowości,
- 2) może dokonać dalszej obniżki ceny nieruchomości rolnych, jeżeli nabywająca je spółdzielnia w okresie ostatnich trzech lat osiągała plony zbóż wyższe od średnich w danej miejscowości.

2. Obniżki, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio do nowo powstałych spółdzielni w okresie krótszym niż 3 lata.

3. Oceny plonów zbóż dokonuje się uwzględniając klasę bonitacyjną gruntów rolnych użytkowanych przez spółdzielnię.

§ 4. 1. Spółdzielnia z tytułu nabycia nieruchomości rolnych jest obowiązana do uiszczenia w terminie 3 miesięcy od dnia zawarcia umowy 5% ceny, reszty zaś — w ratach rocznych w okresie 40 lat.

2. Okres karencji w spłacaniu należności za nabyte nieruchomości wynosi 5 lat.

3. Spółdzielni przysługuje bonifikata:

- 1) w razie zapłaty ceny przy zawarciu umowy sprzedaży — w wysokości 80% ceny,

- 2) w razie zapłaty ceny w okresie karencji — w wysokości 50% ceny,
- 3) w razie zapłaty każdej rocznej raty, o której mowa w ust. 1, na 3 miesiące przed upływem terminu — w wysokości 2% tej raty.
4. Odsetki za zwłokę w płatności wynoszą 0,5% za każdy rozpoczęty miesiąc, nie więcej jednak niż 20% nie spłaconej reszty ceny.
- § 5. Należność za odpłatne nabycie nieruchomości rolnych podlega wpłacie na dochód budżetu terenowego

rady narodowej stopnia podstawowego, właściwej dla położenia nieruchomości.

§ 6. Za sporządzenie aktu notarialnego dotyczącego przeniesienia własności nieruchomości państwowych na rzecz spółdzielni państwowe biura notarialne pobierają jedną piątą opłaty stosunkowej, określonej w przepisach o opłatach notarialnych.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

135

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 kwietnia 1984 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rodzajów kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 3 w pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie rodzajów kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione przy opodatkowaniu

podatkiem dochodowym jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 75, poz. 336) na końcu zdania dodaje się wyrazy: „jak również na rzecz zadań realizowanych w ramach czynów społecznych.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

136

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 1984 r.

w sprawie rejestracji porozumień wprowadzających zakładowe systemy wynagradzania i rozpatrywania sporów związanych z odmową ich zarejestrowania.

Na podstawie art. 22 ust. 5 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. Nr 5, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „ustawie” — rozumie się przez to ustawę z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. Nr 5, poz. 25),
- 2) „porozumieniu” — rozumie się przez to porozumienie o wprowadzeniu zakładowego systemu wynagradzania przewidzianego w ustawie,
- 3) „organie założycielskim” — rozumie się przez to organ założycielski, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy,
- 4) „zakładzie pracy” — rozumie się przez to zakład pracy, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy.

§ 2. 1. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych prowadzi rejestr porozumień.

2. Porozumienie podlega zarejestrowaniu po stwierdzeniu przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, że jest ono zgodne z ustawą.

3. Odmowa zarejestrowania porozumienia wymaga pisemnego uzasadnienia.

4. Za datę rejestracji porozumienia uważa się datę jego wpisu do rejestru.

5. Sposób prowadzenia rejestru określi Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 3. 1. O wejściu w życie porozumienia kierownik zakładu pracy zawiadamia pracowników, właściwy okręgowy inspektorat pracy Państwowej Inspekcji Pracy oraz bank finansujący działalność zakładu pracy.

2. Zakład pracy jest obowiązany na żądanie pracownika udostępnić mu do wglądu tekst porozumienia.

§ 4. Kierownik zakładu pracy zawiadamia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, organ założycielski oraz bank finansujący działalność zakładu pracy o wypowiedzeniu porozumienia, a także o jego rozwiązaniu.

§ 5. 1. Spór między stronami porozumienia a Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, związany z odmową zarejestrowania porozumienia, zwany dalej „sporem”, rozpatruje Komisja do Spraw Zakładowych Systemów Wynagradzania, zwana dalej „Komisją”.

2. Komisja działa przy Prezesie Rady Ministrów.